

først at have givet vedkommende Lejlighed til at forklare og bevisliggøre sin Angivelse forkaste saadan Selvangivelse, der skal være indgivet til Ligningsmyndigheden inden 14 Dage — eller for deres Vedkommende, der er forpligtet til at føre autoriserede Handelsbøger — inden 1 Maaned fra Modtagelsen af Blanketten. For saa vidt den paagældende herefter har forsømt rettidigt at selvangive sin Indkomst, finder de i § 40 i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 om Følgerne af for sent indgivet Selvangivelse af Indkomst til Staten tilsvarende Anvendelse.

Stk. 4. Oplyses det, at en Skatteyder ikke har været beskattet af sin fulde Indkomst, og der i den Anledning i Medfør af de til enhver Tid gældende Bestemmelser i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten afkræves ham Efterbetaling af for lidt erlagt Skat til Staten, kan der, selv om Ansættelsen af den skattepligtige Indtægt ikke ændres, ogsaa afkræves Skatteyderen Efterbetaling af det Beløb, som han ifølge det oplyste har erlagt for lidt i Skat til Opholdskommunen og Erhvervskommunen. Størrelsen af det Beløb, der skal efterbetales, bliver i Mangel af mindelig Overenskomst at fastsætte ved Domstolene. Beløbet kan inddrives ved Udpaantning, og der haves for dette samme Fortrinsret som for Skatter.

Stk. 5. Beslutninger, som tages af Skatteraadene eller Landsoverskatteraadet, og hvorved der foretages Ændringer i en Skatteyers Statskatteansættelse, skal meddeles de kommunale Ligningsmyndigheder. Har en Skatteyder herefter Krav paa Godtgørelse af for meget erlagt Kommuneskat, tilkommer der ham Renter 4 pCt. p. a. fra Indbetalingsdagen at regne af det for meget erlagte Skattebeløb.

§ 9.

Stk. 1. I den i § 7 omhandlede Skattevedtægt kan fastsættes, at det til Opholdskommunen skattepligtige Beløb udfindes ved til den i Henhold til § 8 udfundne Indkomst at lægge: indtil 50 pCt., for saa vidt den flyder af Kapital eller andre bestandige Afgifter; indtil 35 pCt., for saa vidt den flyder af fast Ejendom; indtil 25 pCt., for saa vidt den er Pension, Livrente, Aftægt, Klosterhævning eller lignende; indtil 15 pCt., for saa vidt den er pensionsberettiget Indkomst. Dette Tillæg maa være procentvis det samme for alle af samme Kilde flydende Indkomster i samme Kommune. For saa vidt det i Vedtægten fastsættes at anvende lavere Forhøjelsesprocenter end de foran anførte, fastsættes Procenterne vedrørende de enkelte Kilder i samme indbyrdes Forhold som de ovennævnte Maksimumsprocenter.

Stk. 2. I det saaledes fremkomne Beløb skal dernæst fradrages som skattefrit et Beløb af 200 Kr. for hvert Barn (det er Ægtebarn, Barn uden for Ægteskab for Moderens Vedkommende, Stifbarn, Adoptivbarn og Plejebarn, for hvis Pleje der ikke ydes vedvarende Vederlag), som ved Begyndelsen af det Kalenderaar, i hvilket Skatten ansættes, er under 15 Aar, og som ikke har Midler til at bekoste sit eget Underhold. I Landkommuner, hvor Prisforhold og Levofod maatte tale derfor, kan Børnefradraget efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse nedsættes med indtil 100 Kr. Under tilsvarende Hensyn kan Børnefradraget i Købstadkommuner og de København og Købstæderne tilgrænsende Landkommuner forhøjes med indtil 100 Kr. Yderligere Forhøjelse af Børnefradraget vil kun kunne finde Sted med Indenrigsministerens Samtykke.

Stk. 3. I Skattevedtægten kan endvidere fastsættes, at den herefter udfundne Skatteindtægt for hver enkelt Skatteyder efter Lejligheden kan forhøjes (forholdsvis store Indkomster, ringe Husstand, særlig stor Vinding i det sidste Aar, særlig heldige Driftsforhold) eller nedsættes (forholdsvis ringe Indkomster, stor Børneflokk, Alderdom, Sygdom, store Tab og Uheld i det sidste Aar) med henholdsvis indtil 40 pCt. (for Kommuner, hvor Kildeartsbeskatning ikke anvendes, med indtil 50 pCt.) og indtil 70 pCt., hvorved dog iagttages, at den stedfundne Forhøjelse eller Nedsættelse i de enkelte Tilfælde maa staa